

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 12.03.1999

KOM(1999) 124 final

99/0070 (SYN)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om udviklingssamarbejde med Sydafrika

forelagt af Kommissionen

BEGRUNDELSE

Mellem 1986 og 1999 leverede Det Europæiske Fællesskab (EF) 1 085,2 mio. ECU til Sydafrika (SA) via sine bistandsprogrammer.

Udgangspunktet var det *særlige europæiske program*, der oprindeligt blev foreslået af Europa-Parlamentet og godkendt af Rådet (almindelige anliggender) i september 1985, til at hjælpe ofre for apartheid; det blev mellem 1986 og 1990 finansieret via budgetpost B9530 og mellem 1991 og 1995 via budgetpost B7-5070.

Efterhånden som den politiske situation udviklede sig med indsættelsen af en demokratisk regering i 1994, tilpassede EF betoningen i og retningslinjerne for sit samarbejde. Kommissionen åbnede en delegation, programmet blev i 1995 omdøbt til *European Programme for Reconstruction and Development in South Africa (EPRD)* (*det europæiske program for genopbygning og udvikling i Sydafrika*) til afstemning af det med det nye Sydafrikas eget program for genopbygning og udvikling (PRD).

I november 1996 udstedte Rådet forordning (EF) nr. 2259/96 om udviklingssamarbejde med Sydafrika¹ med henvisning til en finansielt beløb på 500 mio. ECU til EPRD fra januar 1996 til december 1999 og bekræftede EF's tilsagn om at ville bidrage til en bæredygtig økonomisk og social udvikling i Sydafrika og til at befæste grundlaget for et demokratisk samfund. Med henblik på dette samarbejde blev der vedtaget et flerårigt vejledende program i maj 1997, og der er siden da igangsat ca. 50 enkeltprogrammer og -projekter i sektorer som f.eks. uddannelse, sundhed, vand og sanitet, boliger, støtte af den private sektor, god regeringsførelse, kapacitetsopbygning og regional integration (SADC).

Forordning (EF) nr. 2259/96 udløber den 31. december 1999.

Formålet med dette forordningsforslag er at give udtryk for Den Europæiske Unions solidaritet med Sydafrika i dets bestræbelser for at styre den vanskelige og langvarige proces med ændringer i retning af et åbent demokratisk samfund samt at sikre kontinuitet i støtten gennem en fortsættelse af EPRD med en finansiell tildeling af samme størrelsesorden som til det tidligere EPRD.

Samtidig er Kommissionen villig til at tilpasse og forbedre støtten og foreslår derfor nogle ændringer til 1996/1999-forordningen. Der er flere grunde til, at sådanne ændringer skønnes nødvendige.

For det første har forbindelserne mellem EF og SA været markeret af vigtige nye udviklinger:

- Efter AVS-EU-Rådets beslutning i april 1997 blev Sydafrika kvalificeret medlem af Lomé-konventionen i juni 1998 og deltager i forhandlingerne sammen med de andre AVS-stater om den fremtidige EU/AVS-samarbejdsaftale. Kommissionen har i sin meddelelse til Rådet om forhandlingerne om en partnerskabsaftale om udvikling med AVS-landene

---

¹ EFT L 306 af 28.11.1996.

(KOM/SEK/98/119) anført, at Sydafrikas fulde tiltrædelse burde overvejes. Muligheden af at give Sydafrika fuld adgang til EUF-ressourcerne fra 2003 og fremover bør overvejes, og retningslinjerne for et sådant samarbejde vil da skulle fastlægges til sin tid. For nærværende betyder dette, at udviklingssamarbejdet mellem EF og Sydafrika fortsat vil skulles finansieres via det almindelige budget, men samtidig skal man søge at gøre det så sammenhængende som muligt med bestemmelserne under Lomé-ordningen, navnlig hvad angår samfinansiering (via EUF og EPRD) af regionale programmer.

- På grundlag af Rådets direktiver, der blev udstedt i juni 1995 og marts 1996, har Sydafrika netop indgået en bilateral aftale med EF om handel, udvikling og samarbejde; denne aftales afsnit V indeholder bestemmelser om målene, prioriteterne, midlerne og metoderne for udviklingssamarbejde, som går forud for intern EU-lovgivning og derfor kræver, at de tilsvarende artikler i den tidligere forordning ændres eller tilpasses, hvor det er nødvendigt.

For det andet skal der tages hensyn til erfaringerne med EPRD. Navnlig følgende gør sig gældende:

- I Revisionsrettens beretning nr. 7/98 såvel som i Europa-Parlamentets bemærkninger hertil rettes der en række henstillinger om, hvordan de konstaterede problemer kan angribes, navnlig den langsomme gennemførelse, de besværlige procedurer og problemerne med forvaltningen og opfølgningen af programmet; de peger på, at der er behov for forenklede og hurtige procedurer, en større decentralisering af beslutningsbeføjelser, godkendelse og betalinger til de sydafrikanske myndigheder, dekoncentration fra hovedsædet til delegationen, lettere procedurer, navnlig i samarbejdet med ngo'er, behov for globale evalueringer af EPRD og behov for at afsætte større ressourcer til forvaltningen af et af Den Europæiske Unions vigtigste samarbejdsprogrammer,
- et behov, som også fremhævet af medlemsstaterne, for større fokus i EPRD for at understrege den overordnede sammenhæng i EU-bistanden på linje med traktatens artikel 130 og de relevante rådsforordninger for at gøre den mere synlig og øge gennemslagskraften (særlig i den politiske dialog med de sydafrikanske myndigheder), og for at undgå en spredning af ressourcerne; dette er grunden til, at det vil være relevant at koncentrere sig om en begrænset række flerårige sektorstøtteprogrammer. Disse programmer vil kunne gennemføres i koordination med forskellige partnere (ministerier, lokale myndigheder, ngo'er osv.) og bestå af forskellige støtteformer (projekter såvel som direkte støtte til det sydafrikanske budget, når passende betingelser er opfyldt)
- behov for periodiske globale evalueringer af EPRD med sigte på en tilpasning af strategien for udviklingssamarbejdet
- krav om at tilgodese bemærkninger fra Finanskontrollen om, hvordan bestemmelserne i finansforordningerne vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget skal anvendes i forbindelse med EPRD.

Kommissionen har allerede truffet en række forholdsregler i den anledning, navnlig:

- beslutningen om at udstyre delegationen med mere personale og flere edb-redskaber til at forvalte og følge programmerne
- omorganisering og rationalisering af hovedsædets opgaver i tilslutning til oprettelsen af den fælles tjeneste RELEX
- færdigbearbejdning og uddeling af en procedurehåndbog til brug for modtagerne
- indskrænkning af antallet af programmer, der igangsættes hvert år gennem en koncentration af interventionerne
- forberedelse af en global evaluering af Den Europæiske Unions udviklingsstrategi i Sydafrika siden 1994. Denne evaluering påbegyndes i 1999
- forberedelse sammen med det sydafrikanske finansministerium af en fælles database over udviklingsaktiviteter og -programmer med andre donorer, navnlig medlemsstaterne
- årlige konsultationer og halvårslige revisioner sammen med den sydafrikanske regering af forløbet af samarbejdet mellem Den Europæiske Union og Sydafrika.

Disse forholdsregler er begyndt at bære frugt, og man kan særlig i 1997 og 1998 observere en betydelige forbedring af udbetalingsniveauet. Men det er stadig nødvendigt at videreføre og styrke den nu igangværende proces i ovennævnte retninger ved at tilpasse forordningen, som er retsgrundlag for samarbejdet med Sydafrika,

- med hensyn til synlighed og sammenhæng ved yderligere at samle Den Europæiske Unions interventioner om et begrænset antal indsatsområder (se artikel 2 og artikel 6, stk. 1) og ved hjælp af en treårig programmering og regelmæssig dialog med medlemsstaterne om, hvilken strategi der skal følges (se artikel 6, stk. 1, 2 og 3)
- med hensyn til gennemslagskraft og forenkling og harmonisering af procedurer ved at tilpasse og klart definere de aktiviteter, der vil kunne finansieres via budgettet (se artikel 4, stk. 2), ved i alle tilfælde, hvor det er muligt, at følge partnernes sædvanlige procedurer (se artikel 7, stk. 2) og ved at forenkle beslutningsprocessen (se artikel 8, stk. 3)
- med hensyn til decentralisering og dekoncentration ved at overdrage delegationen og modtagerne ansvaret for visse beslutninger, der hidtil er truffet i Bruxelles (artikel 7, stk. 8)
- med hensyn til personaleforøgelse til at sikre en mere effektiv forvaltning og opfølgning af samarbejdet ved at oprette flere stillinger til lokalt ansatte i delegationen (se finansieringsoversigten, punkt 10) og programmering af en årlig finansieringsramme til faglig bistand (se artikel 10).

Følgende artikler er derfor blevet ændret:

- Artikel 1 om prioriteterne
- Artikel 2 om indsatsområde
- Artikel 4, stk. 2, om udgiftstype
- Artikel 6 om programmering
- Artikel 7 om procedurer (stk. 2 og 8)
- Artikel 8 om komitologi
- Artikel 11 om ikrafttræden.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF)

om udviklingssamarbejde med Sydafrika

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag til Kommissionen,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter valget i april 1994 og indsættelsen af en demokratisk regering har Fællesskabet indledt en strategi, der tager sigte på at støtte den politik og de reformer, der gennemføres af de nationale myndigheder;

Rådet udstedte den 22. november 1996 forordning (EF) nr. 2259/96 om udviklingssamarbejde med Sydafrika²;

nævnte forordning udløber den 31. december 1999;

det hedder i afsnit VII i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Sydafrikanske Republik om handel, udvikling og samarbejde, at der ydes finansiell bistand i form af gavebistand via en særlig finansiell facilitet på Fællesskabets budget, at Fællesskabet erklærer sig rede til at holde sit finansielle samarbejde med Sydafrika på et højt niveau, og at det vil træffe de nødvendige beslutninger i denne sammenhæng på basis af forslag fra Kommissionen;

der vil kunne stilles andre egnede instrumenter til rådighed efter denne aftales ikrafttræden, navnlig inden for rammerne af den fremtidige EF/AVS-samarbejdsaftale og i forbindelse med Sydafrikas adgang til Den Europæiske Udviklingsfond;

ovennævnte aftales afsnit V indeholder bestemmelser om målene, prioriteterne og metoderne for og implementeringen af udviklingssamarbejdet med Sydafrika;

på baggrund af resultaterne med implementeringen af Rådets forordning (EF) nr. 2259/96 af 22. november 1996, der er nævnt ovenfor, og Revisionsrettens særlige beretning nr. 7/98 om Det Europæiske Fællesskabs program for udviklingsbistand til

---

² EFT L 306 af 28.11.1996.

Sydafrika vil Rådets forordning (EF) nr. 2259/96 af 22. november 1996 skulle tilpasses, navnlig med hensyn til forenkling af procedurer, større fokus på sektorspecifikke prioriteter og decentralisering af beslutningstagningen;

bistanden i henhold til denne forordning gennemføres i sammenhæng med andre donorers indsats, herunder den multilaterale institutioners;

i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987³ fastlægges de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, og for, hvordan det udvalg, der skal bistå Kommissionen, skal fungere;

udvalget bør fungere som forvaltningsudvalg eller som rådgivende udvalg, når forvaltningsproceduren ikke skønnes egnet;

i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁴ fastlægges der fælles retsregler på alle områder vedrørende Fællesskabernes egne indtægter og udgifter;

Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder⁵ finder anvendelse på alle områder af Fællesskabernes aktiviteter, uden at dette berører specifikke EF-regler for de forskellige policy-områder -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Mål

Fællesskabet iværksætter inden for rammerne af en politisk dialog og et partnerskab et finansielt og fagligt samarbejde med Sydafrika til støtte for den politik og de reformer, som dette lands nationale myndigheder har iværksat.

EF-samarbejdsprogrammet, der benævnes 'det europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram for Sydafrika', har til formål at bidrage til en harmonisk bæredygtig og økonomisk og social udvikling i Sydafrika og at indpasse dette land i verdensøkonomien samt at konsolidere grundlaget for et demokratisk retssamfund under fuldstændig overholdelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

I den sammenhæng prioriteter Fællesskabet støtteforanstaltninger, der bidrager til at bekæmpe fattigdommen.

---

³ EFT L 197 af 18.7.1987.

⁴ EFT L 312 af 23.12.1995.

⁵ EFT L 292 af 15.11.1996.

Artikel 2

Samarbejdsområder

Udviklingssamarbejdet i medfør af denne forordning rettes navnlig mod:

- støtte til politikker, instrumenter og programmer, der sigter mod en gradvis integration af den sydafrikanske økonomi i verdensøkonomien og verdenshandelen, jobskabelse, udvikling af den private sektor, regionalt samarbejde og regional integration. I sidstnævnte sammenhæng skal opmærksomheden særlig rettes mod støtte til de tilpasningstiltag i regionen, der følger af etableringen af frihandelsområdet i henhold til aftalen om handel, udvikling og samarbejde, især i SACU. Fremme af et samarbejde mellem EU-erhvervsdrivende og sydafrikanske erhvervsdrivende af gensidig almindelig interesse kan også overvejes
- forbedring af levevilkårene og levering af sociale basisydelser
- støtte til demokratisering, beskyttelse af menneskerettighederne, god offentlig forvaltning, styrkelse af de lokale myndigheder og inddragelse af civilsamfundet i udviklingsprocessen.

Dialogen og partnerskabet mellem offentlige myndigheder og ikke-statslige udviklingspartnere og aktører vil blive fremmet.

Programmet skal fokusere på bekæmpelse af fattigdom under hensyn til basisbehovene i de tidligere ugunstigt stillede lokalsamfund og afspejle den kønsrelaterede og miljømæssige dimension af udviklingen.

Artikel 3

Støtteberettigede samarbejdspartnere

De samarbejdspartnere, der kan opnå finansiel bistand i henhold til denne forordning, er stats-, provins- og lokalmyndigheder og offentlige organer, ikke-statslige organisationer samt samfundsbaseede organisationer, regionale og internationale organisationer, institutioner samt offentlige og private økonomiske beslutningstagere. Andre organer vil ligeledes kunne være støtteberettigede, hvis begge parter er enige herom.

Artikel 4

Virkemidler, udgifternes art, information om programmet og koordination

1. De virkemidler, der kan tages i anvendelse som led i det samarbejde, der er nævnt i artikel 2, omfatter navnlig undersøgelser, faglig bistand, uddannelse eller andre tjenesteydelser, leverancer og arbejder samt revision og evaluerings- og kontrolbesøg.
2. EF-finansieringen, som afhængigt af foranstaltningens behov og art kan afholdes i lokal eller i fremmed valuta, kan dække:

- udgifter på statsbudgettet til støtte af reformer og politik i prioriterede sektorer, som indkredses gennem en policy-dialog, i form af direkte sektorspecifik budgetstøtte
- investering og udtyr
- i visse tilfælde faste udgifter (også administrations-, vedligeholdelses- og driftsudgifter), særlig når et program gennemføres af en ikke-statslig partner under hensyntagen til, at programmet så vidt muligt skal sigte mod bæredygtighed på lang sigt.

En del af finansieringen kan øremærkes (f.eks. til nye igangsættere) som risikovillig kapital eller rentegodtgørelser ved lån fra Den Europæiske Investeringsbank.

3. For hver enkelt samarbejdsaktion kræves principielt et finansielt bidrag fra de i artikel 3 nævnte partnere. Størrelsen af dette bidrag fastsættes under hensyn til de pågældende partners muligheder og efter den enkelte foranstaltningens karakter. Det kan ydes i naturalier. I særlige tilfælde og når partneren enten er en ikke-statslig organisation eller en samfundsbaseeret organisation, kan kravet om bidrag frafalde.

4. Kommissionen kan tage alle nødvendige skridt for at gøre det bekendt, at den støtte, der ydes i medfør af denne forordning, stammer fra Fællesskabet.

5. Potentiel samfinansiering med andre bidragydere kan tilstræbes, navnlig med medlemsstaterne.

6. For at virkeliggøre traktatens mål om sammenhæng og komplementaritet og for at sikre en optimal udnyttelse af støtten kan Kommissionen træffe alle fornødne koordineringsforanstaltninger, herunder:

- a) indførelse af et system til systematisk udveksling af oplysninger om de foranstaltninger, som Fællesskabet og medlemsstaterne finansierer eller planlægger at finansiere
- b) koordination på stedet for foranstaltningernes gennemførelse via regelmæssige møder og udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet.

7. Kommissionen kan i samarbejde med medlemsstaterne tage alle fornødne initiativer til at sikre en tilfredsstillende koordinering med de øvrige involverede donorer.

Artikel 5

Den finansielle bistands form

Den finansielle bistand i henhold til denne forordning har form af gavebistand.

Artikel 6

Programmering

1. Der foretages en treårig vejledende programmering i nær kontakt med den sydafrikanske regering under hensyntagen til resultaterne af den koordination, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6 og 7. Det skal med programmeringen tilstræbes, at bistanden hvert år rettes mod et begrænset antal sektorer på de områder, der er omhandlet i artikel 2.
2. Til forberedelse af hver programmeringsrunde udarbejder Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne, også på stedet, et sammenfattende dokument om strategien for samarbejdet (strategidokument), som gennemgås af det i artikel 8 omhandlede udvalg, i det følgende benævnt 'udvalget'. I dette strategidokument skal der tages hensyn til resultaterne af de seneste generelle evalueringer af foranstaltninger, der er finansieret i henhold til forordning (EF) nr. 2259/96 og denne forordning, samt andre regelmæssige evalueringer. Dokumentet drøftes på anmodning af Kommissionen eller et eller flere medlemmer af udvalget. Hvis der ikke kan opnås den ønskelige konsensus om strategidokumentet, afgiver udvalget sin udtalelse efter proceduren i artikel 8.
3. Kommissionen sender det treårige vejledende program, der skal underskrives af Kommissionen og den sydafrikanske regering, og som er udformet på grundlag af denne undersøgelse, til udvalget til orientering. En gang om året drøftes de almindelige retningslinjer for foranstaltningerne i det kommende år, som fremlægges af Kommissionens repræsentant.

Artikel 7

Procedurer

1. Det pålægges Kommissionen at forberede, vedtage og forvalte de i denne forordning omhandlede foranstaltninger efter de gældende budgetprocedurer og andre procedurer, navnlig procedurerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.
2. I det særlige tilfælde med bidraget fra EPRD til regionale programmer i SADC-området, der finansieres via EUF, kan bidraget udnyttes efter retningslinjerne i Lomé-konventionen, forudsat at artiklerne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget overholdes.
3. For at sikre gennemsigtigheden i og virkeliggørelsen af målene i artikel 4, stk. 6, tilsender Kommissionen medlemsstaterne og deres repræsentanter på stedet projektprofilerne, så snart det er besluttet at påbegynde forundersøgelsen. Senere ajourfører Kommissionen disse projektprofiler og sender dem til medlemsstaterne.
4. Enhver finansieringsaftale eller -kontrakt, der indgås i medfør af denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet efter de sædvanlige bestemmelser, som Kommissionen

fastsætter i henhold til gældende regler, navnlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Kommissionen kan desuden foretage kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2185/96.

De forholdsregler, som Kommissionen tager i medfør af proceduren i artikel 8, skal bidrage til passende beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2988/95.

5. Hvis foranstaltningerne udmøntes i finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og Sydafrika, skal disse indeholde en bestemmelse om, at skatter, afgifter og andre omkostninger ikke skal udredes af Fællesskabet.

6. Deltagelse i udbud og kontrakter er åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne, Sydafrika og de andre AVS-lande. Deltagelsen kan udvides til også at omfatte andre tredjelande i behørigt begrundede tilfælde og for at sikre den størst mulige omkostningseffektivitet.

7. Leverancer skal have oprindelse i Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater, Sydafrika eller de andre AVS-stater. I behørigt begrundede ekstraordinære tilfælde kan leverancerne have oprindelse i andre lande.

8. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, underskrives kontrakterne af den sydafrikanske regering. Hvis en kontrakt ikke er omfattet af en finansieringsaftale, gælder det desuden, at Kommissionen indgår den.

I medfør af artikel 111 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget foretages betalingerne gennem en delegeret betalingsmyndighed, som oprettes ved aftale mellem de sydafrikanske myndigheder og Kommissionen, og som skal oprette bankkonti i lokal valuta og euro. Den delegerede betalingsmyndighed fører regnskab over transaktionerne på disse konti og underkaster sig kontrol fra Kommissionens og Revisionsrettens side.

I medfør af artikel 109 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget kan der udpeges en national anvisningsberettiget.

Artikel 8

Komitologi

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for

medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger. Kommissionen kan i så fald udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på højst en måned regnet fra datoen for denne underretning.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

3. Uanset stk. 2 afgiver udvalget sin udtalelse om afgørelser om foranstaltninger, hvis finansiering i henhold til denne forordning er på over 5 mio. EUR og under 25 mio. EUR pr. foranstaltning, og alle ændringer af disse foranstaltninger, der medfører forhøjelser på mere end 20 % af det oprindeligt fastsatte beløb til den pågældende foranstaltning, samt forslag til grundlæggende ændringer som følge af vanskeligheder, der opstår under gennemførelsen af et projekt, for hvilket der allerede er indgået en forpligtelse, inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning. Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

4. Kommissionen giver kortfattet udvalget underretning om de finansieringsafgørelser, den planlægger at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi på under 5 mio. EUR. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.

5. Når den i stk. 3 omhandlede forhøjelse er på over 5 mio. EUR, men under 20 % af den oprindelige forpligtelse, høres udvalget efter forenkede hasteprocedurer.

6. I forbindelse med programmer, der er godkendt af udvalget, og som finansieres i rater, der dækker mere end et regnskabsår, træffer Kommissionen hvert år efterfølgende finansieringsafgørelser, som ikke overstiger den fastlagte maksimumsudgift for det godkendte program, og som ligger inden for grænsen af de finansielle ressourcer, som budgetmyndigheden har bevilget, uden yderligere underretning af udvalget.

Artikel 9

Overvågning og evaluering

Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en årsrapport om gennemførelsen af denne forordning. I rapporten gøres rede for resultaterne af gennemførelsen af budgettet for så vidt angår forpligtelser og betalinger samt de projekter og programmer, der er finansieret i årets løb. Den skal

indeholde statistikker vedrørende de kontrakter, der er tildelt med henblik på iværksættelsen af projekterne og programmerne.

Kommissionen overvåger desuden projektudviklingen på baggrund af foranstaltningernes mål med hensyn til output og resultater ved hjælp af objektivt kontrollerbare indikatorer.

Kommissionen evaluerer regelmæssigt de foranstaltninger, Fællesskabet har finansieret, for at fastslå, om målene med disse foranstaltninger er nået, og for at kunne give retningslinjer til forbedring af effektiviteten af fremtidige foranstaltninger. Resuméer af evalueringsrapporterne sendes til medlemsstaterne. De komplette rapporter er til rådighed for de medlemsstater, som måtte ønske det.

Inden den 31. oktober 2003 og 18 måneder forud for udløbet af denne forordnings gyldighedsperiode forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en samlet evaluering af de af Fællesskabet i medfør af denne forordning finansierede foranstaltninger, der udgør det treårige program for 2000-2002, om nødvendigt ledsaget af forslag til ændringer af forordningen og i så fald med forslag til, hvad der i fremtiden skal ske med forordningen.

Artikel 10

Årlige bevillinger

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Hvert år fastsættes der i budgetanmærkningen et loft inden for den årlige bevilling for kontrakter om faglig bistand, som Kommissionen indgår for gennemførelse af fælles foranstaltninger til gensidig fordel for Europæiske Fællesskaber og modtageren.

Artikel 11

Varighed

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, og dens gyldighedsperiode udløber den 31. december 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE:

Europæisk program for genopbygning og udvikling i Sydafrika

2. BUDGETPOST:

B7-3200

3. RETSGRUNDLAG:

Rådets forordning (EF) nr. 2259/96, der udløber den 31.12.1999
Forslag til en ny rådsforordning under udarbejdelse

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Denne budgetpost er bestemt til at finansiere programmer, der skal bidrage til at forbedre forholdene for de mest udsatte befolkningsgrupper i det sydafrikanske samfund, til en harmonisk og bæredygtig økonomisk udvikling i Sydafrika og til at befæste grundlaget for et demokratisk retsstatssamfund. Dette følger af prioriteterne i den bilaterale aftale mellem Den Europæiske Union og Sydafrika om handel, udvikling og samarbejde.

EPRD er en fortsættelse af det særlige program for Sydafrika, der oprindeligt blev foreslået af Europa-Parlamentet i 1985 og siden er blevet bekræftet af Det Europæiske Råd ved flere lejligheder. Som tegn på den demokratiske udvikling i Sydafrika og efter valget i april 1994 spiller regeringen en rolle som samtalepartner for Kommissionen i den politiske dialog og projektgennemførelsen. De tidligere ngo-partnere har fortsat en rolle at spille, idet mindst 25% af den årlige budgettildeling kommer til udbetaling gennem ikke-statslige kanaler.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens fornyelse

Budgetpost B7-3200 er en årlig foranstaltning, der kan fornyes. Varigheden af projektgennemførelsen afhænger af projekternes særlige kendetegn og er normalt på mellem tre og fem år.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 Obligatoriske/Ikke-obligatoriske udgifter

5.2 Opdelte bevillinger/Ikke-opdelte bevillinger

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

Størstedelen af udgifterne over denne budgetpost gælder finansiering af programmer og projekter til at afhjælpe udviklingsproblemer. Finansieringsbeløbet varierer efter, hvem der gennemfører foranstaltningen, op til 100% for projekter, der gennemføres af ngo'er, og bidrag til de samlede udgifter, når regeringen står for gennemførelsen.

De nødvendige administrationsudgifter til gennemførelse af programmerne og projekterne - nemlig faglig bistand, undersøgelser, uddannelse, levering af udstyr og arbejder - er også omfattet tillige med udgifter til projektudarbejdelse, -evaluering og -revision.

Alle udgifter dækkes med gavebistand.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (fastlæggelse af gennemsnitsomkostninger pr. enhed)

Finansieringsbeløbet for 1996-1999 var på 500 mio. ECU, ligeligt fordelt over fire år, dvs. en årlig tildeling på 125 mio. ECU. Dette beløb blev forhøjet i 1999 og i 1998 til 127,5 mio. ECU og i 1997 til 127,8 mio. ECU.

Der planlægges i faste ECU/euro et tilsvarende beløb for 2000, 2001 og 2002 med forbehold af budgetproceduren.

Periode	Regnskabsår og referencebeløb (i mio. EUR)		
	2000	2001	2002
2000 – 2002	125	125	125
	2003	2004	2005
2003 – 2005	125	125	125
	2006 – [2008]	[2007]	[2008]
2006 – [2008]	125	[125]	[125]

Spørgsmålet om Sydafrikas stilling i Lomé-konventionen, enten som kvalificeret medlem som i øjeblikket uden adgang til finansiering fra Den Europæiske Udviklingsfond, eller som fuldgyldigt medlem, er i øjeblikket genstand for drøftelser og forhandlinger om den fremtidige konventionen, som vil kunne træde i kraft i 2003. Skulle Sydafrika blive optaget som fuldgyldigt medlem, ville budgetressourcerne til udviklingsarbejdet i henhold

til EPRD ikke længere være nødvendige, idet der for den nye EU/AVS-udviklingsaftales løbetid vil kunne bevilges et tilsvarende beløb fra Den Europæiske Udviklingsfond.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Tabellen nedenfor vedrører betalinger over budgettet fra 2000 til 2006, men ikke betalinger i samme periode, som vedrører foregående budgetår.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	Følg. år	I alt
Forpligtelses-bevillinger	125	125	125	125	125	125	125		875
Betalings-bevillinger									
2000-budgettet	12,5	31,0	44,0	25,0	12,5				125
2001-budgettet		12,5	31,0	44,0	25,0	12,5			125
2002-budgettet			12,5	31,0	44,0	25,0	12,5		125
2003-budgettet				12,5	31,0	44,0	25,0	12,5	125
2004-budgettet					12,5	31,0	44,0	37,5	125
2005-budgettet						12,5	31,0	81,5	125
2006-budgettet							12,5	112,5	125
I alt	12,5	43,5	87,5	112,5	125,0	125,0	125,0	244,0	875

Alle tal er vejledende og baseret på en gennemsnitlig projektgennemførelsesperiode på 5 år, og der skal tages hensyn til:

- det foreslåede treårige projektforsløb, som skal aftales med regeringen
- forskelle med hensyn til gennemførelsesperioder for visse projekter
- vanskeligheder med præcist at forudsæ udvklingsarbejdet i almindelighed.

7.3 Driftsudgifter til undersøgelser, eksperter osv., der er omfattet af budgettets del B

Det er sandsynligt, at støtte til grundlæggende sociale ydelser, støtte til den private sektor, økonomisk udvikling og god regeringsførelse i de næste tre år vil være de vigtigste sektorer for EU-bistanden til Sydafrika.

Fordelingen i 1996-1999-programmet var f.eks. 60% til grundlæggende sociale ydelser, 10% til støtte af den private sektor, 25% til god regeringsførelse og demokratisering og 5% til andet. Det er sandsynligt, at beløbene til støtte af den private sektor og økonomisk udvikling vil blive forhøjet med det nye program.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

Korrekt finansforvaltning sikres ved årlige revisioner af alle regnskaber. Hver kontrakt vil komme til at indeholde bestemmelser til at sikre EU's interesser i overensstemmelse med finansforordningen af 13. marts 1990 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, også kontrol på stedet foretaget af Kommissionen og Revisionsretten.

Desuden kan Kommissionen foretage kontrol og inspektion på stedet i medfør af forordning (EF) nr. 2185/96 og træffe alle andre forholdsregler, der skønnes nødvendige til at beskytte Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2988/95.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

De treårige programmer, der begynder med programmet for 2000-2002, udformes i nært samarbejde med regeringen. Det er planen at gå bort fra en projekt- og programorienteret tilgang og over til en tilgang med sektorstøtteprogrammer. Det vil betyde en indskrænkning antallet af aktioner pr. år, lette administrationen og en bedre overvågning af forløbet og resultere i en klarere og mere sammenhængende strategi.

I hvert program er der fastlagt kvantificerbare mål som f.eks. antal modtagere eller forbedring af levevilkår, der defineres ud fra passende indikatorer.

Hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, vil Kommissionen fortsat insistere på, at målgruppen eller målinstitutionen yder et bidrag.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

Efter 5 år er de problemer, som den sydafrikanske regering har været udsat for i forbindelse med omstillingen fra overgangsperioden efter apartheidens afskaffelse til et bæredygtigt socialt og økonomisk system, langt fra løst. Den Europæiske Unions finansielle bistand til Sydafrika kan bidrage til yderligere at styrke demokratiet og hjælpe regeringen med at udforme politik og tiltag, der kan resultere i en forbedring af levevilkårene og adgang til bedre service for de mest udsatte samfundsgrupper og tillige lette den sydafrikanske økonomis integration i verdensøkonomien.

Kommissionen vil stå for dette projekt med bevillinger fra budgetpost B7-3200 i nært samarbejde med medlemsstaterne og deres bilaterale samarbejdsprogrammer. Der finder med regelmæssige mellemrum donorkoordinationsmøder sted i Sydafrika.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Ved artikel 8 i Rådets forordning er der nedsat et Sydafrika-udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstater og med en repræsentant for

Kommissionen som formand. Udvalget skal fungere som et forvaltningsudvalg, særlig i forbindelse med drøftelser om strategi hvert tredje år og finansieringsafgørelser vedrørende beløb på over 25 mio. EUR, og som et rådgivende udvalg for andre finansieringsafgørelser.

I artikel 9 i Rådets forordning findes der bestemmelser om overvågning af anvendelsen af budgetpost B7-3200, om en årsrapport om gennemførelsen, som skal forelægges Parlamentet og Rådet, og om evalueringer af de enkelte aktioner. Evalueringskonklusionerne tages med i betragtningerne ved udarbejdelse af nye forslag.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (BUDGETTETS DEL A)

10.1 Virkninger for antallet af stillinger

Stillingstype		Personale til forvaltning af foranstaltningen		Dækkes med		Varighed
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Bestående ressourcer i GD eller afdeling	Yderligere ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	1,25 (VIII)		1,25 (VIII)		7 år (2000-2006)
		1,25 (SCR)		1,25 (SCR)		
		3 (Del)		3 (Del)		
	B	1 (VIII)		1 (VIII)		
		2 (SCR)		2 (SCR)		
		2 (Del)		2 (Del)		
	C	1 (VIII)		1 (Bxl)		
		1 (SCR)		1 (SCR)		
		0,25 (Del)		0,25 (Del)		
Andre ressourcer						
Projektledere (LA)		6,75		4,75	2 ⁽¹⁾	
Sekretariat (LA)		6,5		4,5	2	
Andre (LA) ⁽²⁾		2,5		1,5	1	
Ekspertter		2		2		
I alt		30,5		25,5	5	

(* Antallet af stillinger vil være konstant, hvadenten bistanden til Sydafrika kommer fra budgettet eller EUF)

(1) -en af de to stillinger, til en edb/finansmedarbejder, var genstand for en anmodning fra GD IA-E i december 1998.

(2) -chauffører

10.2 Samlede finansielle virkninger af det yderligere personale

	Beløb (EUR)	Beregningsmetode
Tjenestemænd Midlertidigt ansatte Andre ressourcer (A60010)	101.100	2xGr I (2 x 15,000)x13 = 390.000ZAR 2xGr III (2 x 8,000)x13 = 208.000ZAR 1xGr V (1 x 5,000)x13 = 65.000ZAR
	101.100	

10.3 Forøgelse af andre udgifter til administration som følge af foranstaltningen

Budgetpost	Beløb (EUR)	Beregningsmetode
60020 - pensionsfonde	5.100	Anslået på basis af de aktuelle priser i Sydafrika
- tjenesterejser	6.000	
60120 - udstyr (møbler, PC'er)	25.000	Idem
60130 - køretøj	25.000	Idem
60180 - telefonudgifter	10.000	Idem
7031 - udvalgsudgifter	5.750	¹ gennemsnitlige udgifter baseret på 5 møder om året - se nedenfor
I alt	76.850	

¹ Udgifter beregnet på basis af de gennemsnitlige mødeudgifter vedrørende EUF-udvalget og Udvalget for Fødevarehjælp (der konteres samme budgetpost) på 11 000 EUR pr. møde (1998). Sydafrika-udvalget holder møde i gennemsnit 5 gange om året, altid samtidig med EUF-udvalgets møder og sædvanligvis med samme medlemmer - en fjerdele af de gennemsnitlige udgifter ved 5 møder vedrører denne foranstaltning.